

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד עש"ק פרשת דברים - חזון		
ו' מנחם אב התשע"א שנה ה' - גליון 254		
נא לא לקרוא בזמן התפלה - טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"שק - מוצ"ש קל		
מוצ"ש	הדלקת נרות	
20:11	19:02	קרית ארבע
20:11	18:57	ירושלים
20:11	19:11	באר שבע
20:13	19:13	תל אביב
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

מאורות הפרשה - בכ"ה ותפלה

"וַתֵּשְׁבוּ וַתִּשְׁכְּבוּ לְפָנָי ה' וְלֹא שָׁמַע ה' בְּקִלְקִלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם" (דברים א) בידוע וכמפורסם, האדם יהא מקומו הרוחני אשר יהיה, כאשר כלו כל הקיצין, ולאחר שחיפש וניסה כל דבר שעלה במחשבתו לצרכיו ולא צלח בהם, פונה הוא אל בורא עולם בתפילה. יודע האדם בעומק נשמתו כי רק זו היא היכולה להושיע אם במהרה ואם בעת שיעלה רצון מלפניו יתברך. אך הנה בעומדנו לפניו יתברך בתפילה, מוצאים אנו את עצמנו במציאות של בלבול, היאך אתפלל ואני מלא חטאים ועוונות, ויתירה מזו, שהרי לא התפללתי זמן רב, או שהתפללתי ותפילתי הייתה מן השפה ולחוץ, ועתה כשצריך אני דבר מה מתבייש אני לבוא ולהתפלל, ומדוע שהקב"ה יענה לי? אשר על כן מתוך מוסר של שקר בא האדם לכלל טעות ואינו מתפלל כלל, אלא נופל לייאוש ולתסכול המתגבר, ויש מי שיבוא בטרוניא כלי מעלה ח"ו.

באה פרשתנו ומדריכה אותנו על ב' אופני התפילה המקובלים לפניו יתברך. יש אדם שאינו יכול לסדר תפילתו בלשון הראויה, אך כיון שצעקתו מנהמת לבו ובמרירות, הקב"ה שומע תפילתו; כמאמר הפסוק "אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני" (תהלים קטז), כלומר, קולי לבדו בלי אמירה ראויה אלא עצם הצעקה מקירות הלב "המה תחנוני", ועל כך מצינו בחז"ל "תפילה בכל לשון" [סוטה ל"ג]. ויש תפילה שאינה באה מעומק הלב אלא בלשון מיוחדת ובמילים יפות והבטחות, במקרה שכזה זה אינו מדרך ארץ לבוא לפני המלך ולדבר אלא בלשון שלו, היינו לשון הקודש.

ובהתבונן בפסוק [הנ"ל] נראה שלמרות שבכו ישראל לפני השי"ת מנהמת ליבם בלא קול "ותשובו ותבכרו", והוסיפו בלשון הראויה "ולא האזין אליכם", ואם כן מה ענין התפלה, שהרי לכאורה לא הועילה להם? אלא שתפלתם נענתה בחצייה כמובא ברש"י [שם] "וַתֵּשְׁבוּ בְקִדְשׁ יָמִים רַבִּים אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם" - "ותשובו בקדש ימים רבים - י"ט שנה, שנאמר "כימים אשר ישבתם" בשאר המסעות והם היו ל"ח שנה, י"ט מהם עשו בקדש וי"ט שנה הולכים ומטורפים וחזרו לקדש, כמו שנאמר (במדבר לב, יג) 'ויניעם במדבר'. [על"ל] שאע"פ שלא בטלה הגזירה של ארבעים שנה במדבר, בכל אופן ישבו זמן רב במקום אחד ולא טרחו בטלטולי הדרך. מכאן נלמד אנו מוסר ודרך אמת שלא יתייאש אדם מהתפילה, ואם לא תועיל לו כפי שהתפלל, תועלת ודאי תהיה לו.

בימים אלו של בין המיצרים, נרבה תפלה מי שבידו מעומק הלב, ומי שלא בלשון הקודש היינו מספר תהילים, שהקב"ה ישא פניו אלינו, ויגאלנו מהרה ויבנה בית מקדשו - מקדשנו לעינינו בחיינו וביומינו, אכ"ר.

שבת חזון

הנה ידוע ששבת חזון הוא השבוע שחל בו תשעה באב, ולפענ"ד שלכן נקרא שבת זו "חזון" לשון התגלות, מפני שבתשעה באב נולד משיח כמבואר במדרש [במדבר ר"ג ה'] ויתגלה אורו הגדול אור הגנוז בחשכות הגדולה הזו, לכן נקרא השבת הזו "חזון", כי השבת היא המקור לימי השבוע. [פרי חיים" מרבנו חיים יעקב מקאמרנא]

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 העורך: בן ישי עוזיהו

תרומות - ח"ן בנק הדואר - 20033243

דוא"ל - info@ohrshalom.net

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות רבותינו ז"ע"א

לא תגורו מפני איש (א יז)

הנה הגמ' במסכת סנהדרין (ו ע"ב) אומר עה"פ הזה וז"ל: רבי חנין אומר, לא תכניס דברך מפני איש. אפשר לומר כדי להבין מה מרמז לנו ומה הורה לנו התנא אלוקי. ש"ל שבא להשמיע לנו דבר גדול מה שמבואר ברמ"א בתחילת אר"ח וזה לשונו: ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השם יתברך ע"ש. והנה הרי יש כת"ר מצוות, תר"ג מצוות דאורייתא וז' מצוות דרבנן. וזה מרמז לנו הכתוב 'תגורו' עם ה' אותיות בגי' כת"ר, שבא לומר 'לא תגורו מפני איש' אם אתה רוצה לקיים את הכת"ר מצוות לא תירא ותתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליך רק יקיימם באיתגליא. וזהו שמרמז רבי חנין 'שלא תכניס דברך' היינו שלא יעשה המצוות באיתכסיא 'מפני איש', רק יקיימם באיתגליא.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות "בן ביתי"

רֵאָה נָתַן הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ אֶת הָאָרֶץ עֲלֶיהָ
רֵשׁ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר הוֹי"ה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ אֶל
תִּירָא וְאַל תַּחַזֵּת (א כא).

אזהרה לכל בר ישראל לראות ולהתבונן ש'נתן ה' אלהיך לפניך את הארץ שהוא מלכות שמים כנודע. ואם תדע זאת בכל עת ורגע, אזי יהיו לך מדרגה גדולה בעבודת הבורא ב"ה, ואם תעלה ממדרגה למדרגה אל תעלה בבחינת ישות וגדלות, אלא 'עלה רש' עני ואביון כנודע ש'רש' הוא עני. 'כאשר דבר ה' אלהי אבותיך' אברהם יצחק ויעקב משה אהרן יוסף דוד, שבכולם משבח אותם הקב"ה במדרגה זו, שהם בבחינת עניויות ושפלות הרוח כנודע, ומהם נמשך מדרגה זו 'לך'. ואם תעשה כן, שכל ימך תלך בעניויות ושפלות הרוח בכל המדרגות שאתה הולך, אזי 'אל תירא ואל תחת' כי ה' יהיה עמך בכל מקום אשר אתה הולך.

(בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

מאורות סיפורי חסידים - מידות בתשלום

מסופר על המשגיח ממיר הגאון הצדיק רבי ירוחם הלוי ליבוביץ זצ"ל, שפעם ניגש אליו אברך אחד בשם שלמה ובקשתו בפיו: עז רצוני להתקדש ולהזדכך בימים הנוראים ההולכים וקרבים באוירתה המיוחדת של ישיבת מיר המעטירה. חפץ אני לשוב ולשמוע את שיחותיו של המשגיח הפותחות שערים לעבודת המדות ולתשובה. אם כך - אמר המשגיח - עליך לשלם. אי אפשר לבוא לכאן סתם כך, בחנם... הביט שלמה ברבי ירוחם כאינו מאמין; לשלם? ממתי משלמים התלמידים כאן שכר לימוד? אני מתכוון בכל הרצינות, עליך לשלם - חזר המשגיח על דבריו. חשב שלמה לעצמו: בכל מחיר אשאר כאן. שילם לרבי את הסכום הנדרש. בימים ההם שקע שלמה ראשו ורובו בלימוד, האזין ברוב קשב לשיחותיו של המשגיח, והשקיע את כל כוחותיו בהתעלות. יום הכיפורים חלף עבר. שלמה נפרד מרבותיו ומחבריו ושב אל ביתו. כעבור שנים, התמנה שלמה לרב באחת העיירות של ליטא. יום אחד פרצה מחלוקת קשה ביותר. נרגשים ונסערים פרצו אנשים אל ביתו, מספרים לו בלהט את כל פרטי המחלוקת. ושלמה רב העיירה, חוכך בדעתו כיצד להגיב וכיצד לנהוג. ואז לפתע הדהד במוחו קולו של המשגיח באותם ימים נוראים בהם שהה כאברך בישיבת מיר. באותם ימים ייחד הרב את שיחותיו על ענין המחלוקת, ואף יעץ עצות שונות כיצד להנצל ממנה. שלמה נהג לפי עצותיו של המשגיח ונמנע מלהכנס למחלוקת. ואכן אש המחלוקת דעכה, והשלום שב לשכון בעיירה הקטנה. בלב מלא רגשי תודה קם שלמה ונסע למיר כדי להודות למשגיח על עצותיו הנפלאות. חייך רבי ירוחם ואמר: כאשר הגעת לכאן ובפיק הבקשה לשהות בישיבתנו בימים הנוראים, חשבתי בלבי, הן מכיר אני את תכונותיך, מן הסתם תקבל רבנות ביום מן הימים, ואפשר שתפול לתוך מחלוקת, והחלטתי להכין אותך לתפקידך, אך ידעתי שהדברים עלולים לחלוף ליד אונן ולא לחדור אל לבך פנימה, לכן בקשתי ממך תשלום, שכן אם תשלם - תזכור היטב את כל דברי. עכשיו יכול אני להחזיר לך את כספך, הוא מונח אצלי ולא השתמשתי בו כל השנים. עד כמה נזהר המשגיח הגדול, רבי ירוחם ממיר זצ"ל, למנוע את אש המחלוקת. [לוקט מהספר החדש "ארך אפיים"]

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל